

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1656

§. 8. Erant autem quidam indigne ferentes intra semetipsos. v. 4.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

PASSIO D. N. SECUNDUM M^{AR}CUM

gratitudinem declarando, pro alterutro igitur narrat, quomodo se habuit
 ut erga Iesum saluatorem suum, quod scilicet venerit plena amore in Ie-
 sum & tulerit secum in domum Simonis Alabastrum plenum pretioso un-
 guento nardi pistici. Bonum plane exemplum, bonum prorsus; sic omnes
 peccatores volentes se convertere debent secum portare alabastrum pre-
 tiosi unguenti nardi pistici, hoc est intus & exterius vere doleant de præter-
 itis & de futuris sibi caueant, portantes secum ex amore erga Dominum
 Deum semper unguentū pretiosum, ut sint bonus odor coram Deo & ho-
 minibus; ut videntes alij pœnitentiam & conversionem, ipsi quoque ex
 odore illo conuertantur & agant pœnitentiam exemplo eius.

Domine si non erubui peccare coram te, non erubescam & te com-
 teri per pœnitentiam coram hominibus publice & aperte, ut ex ea te
 mihi reddam ad gratiam liberaliorem cum hac muliere, & me exhibeam
 tui amantiorem.

§. 7. *Et fracto alabastro effudit super caput eius. v. 3.*

Considera hic liberalitatem Mariæ, quæ in unguendo Christo etiam
 ipsi non peperit alabastrum, vasi pretioso; sed fregit altissimum ostendens
 obsequium ut eo copiosius fluere intus reconditum balsamum ad caput
 Domini benedictum, velleo signo indicans; eiusdem Mysterium luctantem
 cum morte & postea effundendi in nationes, vel unguendo in vivis corpora
 quod non esset unctura in morte, vel volens alijs uncturis præripere pal-
 mam suæ unctiois primitijs, vel nesciens fecit quod sciens facere oportet,
 & hoc diligentibus Deum proprium est, ut eius gratia opera eorum
 gratiosa & pretiosiora quam ipsamet sæpe capiant & intelligere possint.

Domine Iesu liberalissime, liberalis sum & ego propter te, & cum in
 modo visibiliter absis à me, sum benignus erga tuos pauperes; nil mihi
 reseruando vel in commodum meum, sed totum quod habeo aut habito-
 rus sum pro te & pro gloria tua ex charitate effundam liberalius semper
 & ubique. Ex te enim totum est, quod habeo, quod habiturus sum; reddo
 ergo tibi quod accepi ex liberali & grato animo pro gloria tua, suscipe et-
 go munus meum sicut accepisti & illud.

§. 8. *Erant autem quidam indigne ferentes intra semetipsos. v. 4.*

Vbi corpus opacum & lux ibidem & umbra, aiunt naturales; & Po-
 litici, vbi bonum, ibi plerumque comes invidia, maxime in animis imper-
 fectorum. Ecce mulier ista bonum opus operabatur, & invidia Iudæe
 rioræ hominis imperfectissimi & malivoli præsto est, quæ id ipsum bonum
 calum-

calumniabatur, inducens secum vel aliorum discipulorum murmuratio-
nem, vel certe plurali numero unius, plurimos figurantis inuidos & calum-
niatores, calumnia designatur. miserum sane genus hominum & conditio
illorum est, quibus nihil fieri ita perfecte potest, quin arguatur ab ipsis.
cum omnia creata habeant aliquas priuationes boni, etiam hi ipsi osiores.
Vbi charitas? quæ non æmulatur, non agit perperam, non inflatur, non est
ambitiosa, non quærit quæ sua sunt, sed quæ Iesu Christi?

O Bone Iesu, fons charitatis! quam verum est quod mundus in maligno
positus sit! quam parum de charitate tua adhuc hodie luxit! quam si-
bi addictus! quam parum Deo, & proximis! Heu experior in memetip-
so, quam longe sim à charitate tua & proximi: quid remedij? recurram ad
te fontem omnis boni & misericordiæ, vt te requiram humillime, quo gra-
tiam præstes, vt quidquid videro speciem boni habere in alijs non vitupe-
rem, glossematis malis sinistrè interpretet, sed potius, excusam si malum
sit, docente S. Bernardo, & si bonum sit laudem, & extollam.

§. 9. *Et dicentes: vt quid perditio ista vnguenti facta est? v. 4.*

Hic concurrunt simul duo magna vitia, utrumque ob deformitatem
suam pulchro velo palliatum, videlicet Auaritia & Inuidia. Auaritia pal-
lio frugalitatis, quæ inducuntur calumniatores, ut putent perditum vn-
guentum, & inutiliter Christo Domino applicatum, quod magno vendi
potuisset, & vtilius applicari vel in vsus pauperum, vel vsui ipsorum. Inui-
dia vero palliata erat specie zeli cuiusdam, dum solum Christum, & non
etiam seipsos participes balsami fieri indolescent, quasi continuo quod,
Magistro conuenit etiam discipulis sit exhibendum: excusat autem Domi-
nus mulierem, quia nobilissima & diues pro conditione status & diuitiarum
suarum dabat personæ nobilissimæ & nobiliori quam ipsa erat & ditiori,
ideo ait: quod habuit hæc fecit, id de suo benefecit, ait Dominus.

O Gratissime Iesu vtinam & ego aliquando audiam à te vel in die iudi-
cij bonum opus operatus es in vita tua vel perfectum, mihi que gratum &
acceptum: intra in gaudium Domini tui: felix Maria quæ audisti approba-
ri opus tuum & esse perfectum & meritorium apud Deum tuum: felix ego
ero quoque si semper à conscientia mea audiero vocem illam dulcem: bo-
num opus operatus es.

§. 10. *Poterat enim vnguentum istud vendari plusquam trecentis de-
narijs & dari pauperibus. v. 5.*

Duplo hic adhuc amplius palliatur frigidissima murmuratio inuidiæ
& Aua-